

שבוע טז מאולפנת חורב

"וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת ... " – הרב עודד

בפרשת אמור מצווה עלינו התורה (ויקרא פרק כ"ג ט"ו) "וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבִּיאֲכֶם אֶת עַמְּךָ הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שָׁבָתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה עַד מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַה'". מצוות ספירת העומר מיוחדת בזה שהיא מצווה שאין בה מעשה לבד מעצם הספירה. מנגד יש בה, במצוות ספירת העומר, עוצמה מיוחדת בכך שחג השבועות תלוי בה. שהרי בניגוד לכל החגים בהם קבעה התורה תאריך, לחג השבועות לא קבעה התורה תאריך ולמעשה חג השבועות חל ביום החמישים שלאחר יום טוב ראשון של פסח ועם תום ימי ספירת העומר.

ובאמת בניגוד לנהוג על פי לוח השנה העברי, בו תמיד חל שבועות ב' בסיוון, כאשר היו מקדשים חודשים על פי הראייה, שבועות היה יכול לחול גם ב' בסיוון במידה וחודשים ניסן ואייר היו חודשים מלאים, גם ב' בסיוון במידה וחודש אחד היה מלא והשני חסר, וגם ב' בסיוון, באם שני החודשים היו חסרים. שהרי מה שקובע הוא לא

התאריך, אלא ספירת שבעה שבועות. למעשה, עצם השם "שבועות" מבטא רעיון זה הקושר את חג השבועות לספירת שבעה שבועות כמו שמצווה עלינו התורה (דברים פרק ט"ז ט') "שִׁבְעָה שָׁבָעֹת תִּסְפֹּר לָךְ מֵהַחֵל חֲרַמְשׁ בִּקְמָה תִּחַל לִסְפֹּר שִׁבְעָה שָׁבָעֹת וְעָשִׂיתָ חֵג שָׁבָעוֹת לַה' אֱלֹקֶיךָ מִסֵּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן בְּאֶשֶׁר יְבָרַכְךָ ה' אֱלֹקֶיךָ" וצריך להבין מה טעם הספירה, מדוע לא קבעה התורה תאריך לחג שבועות ומדוע הספירה היא זו אשר קובעת אותה?

ידועים דברי ספר החינוך (מצות ספירת העומר – מצוה ש"ו) המסביר את טעם מצוות ספירת העומר וכותב: "משרשי המצווה על צד הפשט, לפי שכל עיקרן של ישראל אינו אלא התורה, ומפני התורה נבראו שמים וארץ וישראל, וכמו שכתוב [ירמיהו ל"ג כ"ה] אם לא בריתי יומם ולילה וגו'. והיא העיקר והסיבה שנגאלו ויצאו ממצרים כדי שיקבלו התורה בסיני ויקיימו... ומפני כן, כי היא כל עיקרן של ישראל ובעבורה נגאלו ועלו לכל הגדולה שעלו אליה,

נצטוונו למנות ממחרת יום טוב של פסח עד יום נתינת התורה, להראות בנפשנו החפץ הגדול אל היום הנכבד הנכסף ללבנו, כעבד ישאף צל, וימנה תמיד מתי יבוא העת הנכסף אליו שיצא לחירות, כי המניין מראה לאדם כי כל ישעו וכל חפצו להגיע אל הזמן ההוא..." לדבריו, התורה קשרה את פסח לשבועות באמצעות הספירה לבטא את העובדה שכל מטרתה של יציאת ישראל ממצרים, נועדה לתכלית העליונה של קבלת התורה.

הרמב"ן רואה את פסח, ספירת העומר וחג שבועות כיחידה אחת ממש, ואת ימי הספירה כעין ימי חול המועד ארוכים, המתחילים ביום טוב ראשון של פסח ומסתיימים בשבועות, הנקרא בלשון חז"ל "חג העצרת", כדוגמת "שמיני עצרת" המסיים את ימי חול המועד סוכות. וכך הוא כותב (ויקרא כ"ג כ"ו) "עצרת היא, כי שם נעצר הכל. וציווה בחג המצות שבעה ימים בקדושה לפנייהם ולאחריהם כי כולם קדושים ובתוכם ה', ומנה ממנו תשעה וארבעים יום שבעה שבועות

כימי עולם, וקדש יום שמיני כשמיני של חג, והימים הספורים בינתיים כחולו של מועד בין הראשון והשמיני בחג, והוא יום מתן תורה שהראם בו את אשו הגדולה ודבריו שמעו מתוך האש. ולכך יקראו רבותינו ז"ל בכל מקום חג השבועות עצרת, כי הוא כיום שמיני של חג שקראו הכתוב כן".

עד כאן הראינו את הקשר המיוחד שבין פסח לשבועות ואת ימי ספירת העומר כחוליה המקשרת ביניהם.

על חובת הזהירות המיוחדת בימי ספירת העומר וההכנות לחג שבועות, כותב בעל הכתב והקבלה כי המשמעות של הביטוי "ספירת העומר" מלשון השגחה והתבוננות, וזה לשונו (ויקרא כ"ג י"א) "כי כל הימים שמפסח ועד עצרת הם באמת ימי הכנת ההשתעבדות להיות מוכשר וראוי אל ההשתעבדות האמיתי, והוא יום מתן תורה, אשר לתכליתו הייתה היציאה ממצרים. ומצינו על ספירת יום יום מימי הכנת השתעבדותנו זו, והוא הנקרא ספירת העומר, עיקר מכונו ההשגחה והעיון על איכות הימים, כעניין "כי עתה צעדי תספור" (איוב י"ד), להכין לבבינו להתקדש ולהיטהר יום יום בימים האלה..." לדבריו, ימי הספירה נועדו להכנה לקבלת תורה וכל אחד נדרש ל"ספור את צעדיו" להשגיח

ולהתבונן בדרכיו להיטהר ולהתקדש לקראת קבלת תורה. וכפי שמאריך בהסברו גם הרמח"ל, שבימים הללו שבין יציאת ממצרים ליום מתן תורה, יצאו בני ישראל ממ"ט שערי טומאה למ"ט שערי קדושה, על מנת שיהיו ראויים לקבלת התורה וכך הוא כותב: "וכשישראל היו במצרים, היו שקועים ומלוכלכים בתשעה וארבעים שערי טומאה, והוצרכו לצאת מהם, ורצה הקב"ה להוציא את ישראל מהם ולהכניע המ"ט שערי טומאה בהדרגה, על ידי שהאיר עליהם כנגד כל שער טומאה את שער הקדושה שמקביל, בכל יום ויום שבין א' דפסח לשבועות. ותיקון זה מתעורר מחדש בכל שנה על ידי ספירת תשעה וארבעים ימים לעומר מבין פסח, יום היציאה עד שבועות יום מתן תורה, שהוא הארת שער החמשים דבינה וקדושה על ישראל"

בעל ה"שפת אמת" (אחרי מות – תרמ"ב) מעמיד את עיקר ההכנה שבימי ספירת העומר על תיקון המידות ועל מצוות שבין אדם לחברו, וכך הוא כותב: "...והוא תיקון המידות כעניין דרך ארץ קדמה לתורה, פרישות מקנאה תאוה וכבוד, ועל זה ניתקן ימי הספירה תיקון המידות להיות ראויים אחר כך לקבל התורה..."

ובדרך זו גם הולך בעל ה"שם משמאל" ומסביר שהסיבה שבגללה תלמידי רבי עקיבא, שלא נהגו כבוד זה בזה, מתו דווקא בימים האלו שבין פסח לשבועות, כי הם הימים הראויים לתיקון המידות ובהם אנו נדרשים לזהירות מיוחדת בדברים שבין אדם לחברו, והם שלא הקפידו בכך לפי מעלתם, נענשו בימים אלו. וכך הוא כותב (שם תרע"ב) יש להתבונן במה שאמרו ז"ל (יבמות ס"ב) כ"ד אלף תלמידים היו לו לר' עקיבא, וכולם מתו מפסח ועד עצרת מפני שלא נהגו כבוד זה לזה. ואמרו ז"ל (טור וב"י אור"ח תצ"ג) בל"ג בעומר פסקו למות. איך הצדיקים הללו שהיה לבם ברשותם להטות לכל אשר יחפצו, מדוע לא נהגו כבוד זה לזה, והעונש היה בזמן הזה דוקא?... ועל כן, קדושים הללו תלמידי ר' עקיבא שהיה להם לדייק מענין חודש אייר והספירה היפוך סברתם ולא דייקו על כן נענשו..."

שנובה כולנו בימי הספירה, להכין את עצמנו להיות ראויים לחג שבועות ולקבלת התורה בדגש מיוחד על התחזקות ביחסים שבין אדם לחברו ותיקון המידות, שנראה כל אחד מעלת חברנו ולא חסרונם.

תלמידות והורים יקרים,
ברצוננו לעדכן בנעשה באולפנא בשבועיים החולפים:

טיול שכבת י' - חלוצה

בשבוע שעבר, בימים ראשון ושני, יצאו בנות שכבת י' לאזור חולות חלוצה בבני נצרים, במטרה לעזור בחקלאות ולשמוע על החיים במקום. ביום הראשון שמעו הבנות שיחה מעוררת השראה מפי הגב' צורית ירחי, תושבת בני נצרים, שגורשה מנצרים בגוש קטיף לפני 19 שנה. צורית סיפרה על מסירות הנפש למען ארץ ישראל וסיפורים מרתקים על החיים בגוש קטיף. בערב יצאו הבנות לסיור ליילי בחולות, הנקרא - "מסע אל עצמי" בהובלת מדריכות המדרשה. המסע היה מרגש, מלא בעומק ובמפגש עם עצמי. בחזרה חיכה להן ערב שירה ומרק חם ומפנק. ביום השני יצאו הבנות לחממות, ועזרו לחקלאי בקטיפת קולורבי, ולאחר מכן סיירו בעוטף, בנובה, בתחנת המשטרה בשדרות ובמצפה. בליווי סיפורי גבורה מחזקים. הבנות נהנו מאוד לתרום ולעזור וחזרו בתחושה מרוממת. תודה למחנכות השכבה, ולמדריכות שליוו את הסמינריון.

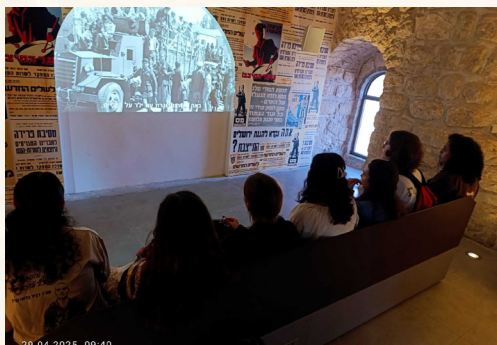

לשמה ט'

השבוע בלשמה לשכת ט' שמעו הבנות שיחה תורנית מפי ר' נדב ברוכי שעסקה בא-
מונה ובחשיבות הימים הלאומיים.
בפעילות המדריכות עסקו הבנות בנושא פסח שני ומתן הזדמנות שניה.
בפעילות הערב הן נהנו מפעילות יצירה ובה הכינו מחזיקי מפתחות, ויצאו עם תוצרים
מקסימים.

סיורי מגמת ארץ ישראל

בשבוע האחרון יצאו בנות מגמת ארץ ישראל לסיורים:

בנות המגמה משכבת י"ב יצאו לסיור בעקבות הקרבות על ירושלים במלחמת העצ-
מאות. הבנות ביקרו בחאן שער הגיא שם שמעו על גבורת נהגי השיירות בדרך לירושלים
באופן חוויתי ואינטראקטיבי. המשיכו לקסטל לסיפור כיבוש המקום במבצע נחשון,
ומשם נסעו לבית העלמין בקרית ענבים ושמעו על חללי חטיבת פלמ"ח הראל ועל בית
העלמין החטיבתי היחיד בארץ.
לסיום ביקרו הבנות בסן סימון בקטמון, בסיפור הקרבות בתוך ירושלים במלחמת
השחרור.
הבנות למדו המון ונהנו מאוד.

בנות המגמה משכבת י"א יצאו לסיור בנושא בית ראשון וארכיאולוגיה לקראת הבגרות.
הבנות למדו על המתרחש בהר הבית בתקופת בית ראשון ושני וסיננו עפר שהוצא מהר
הבית בפרויקט הסינון במצפה המשואות.
לאחר מכן המשיכו הבנות לסיור מקיף בחומה הרחבה ובעיר דוד שם ביקרו בשטח G,
ראו את המיצג החדש על נקבת חזקיהו ונהנו מאוד ללכת בנקבה הרטובה.
תודה רבה לגרשון דומנוביץ' רכז המגמה.

מזל טוב לבנות שחגגו את יום הולדתן:

שבת שלום!
הרב עודד מייזליש
וצוות האולפנא